

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

5377 *ORDRE PRE/848/2006, de 21 de març, per la qual es modifica la Instrucció Tècnica Complementària número 25 (ITC 25), sobre Normes de seguretat per a la càrrega i descàrrega en ports, del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer. («BOE» 72, de 25-3-2006.)*

El Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius, autoritza els ministeris de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç a actualitzar els continguts tècnics de les instruccions tècniques complementàries, els textos de les quals s'adjunten com a annexos al Reglament aprovat per aquest Reial decret, fent l'actualització conjunta amb els restants departaments que tinguin competències en les matèries respectives i, especialment, amb el Ministeri de Foment quant a les ITC 24 i 25.

Mitjançant aquesta Ordre es modifica la Instrucció Tècnica Complementària número 25 (ITC 25), en consideració a les dificultats pràctiques per complir-la en ports de petita dimensió, especialment els insulars. La modificació permet l'exempció del compliment d'algun dels preceptes disposats a la mateixa Instrucció, en casos determinats, amb els informes previs oportuns i dictant-se en cada exempció l'observança de condicions addicionals de seguretat.

Una vegada analitzada la distribució competencial en la matèria, s'ha determinat que aquestes exempcions parcials i donades cas per cas s'estableixin amb els informes preceptius i vinculants de les dues comissions interministerials permanents, a saber, la d'Armes i Explosius, i la de Coordinació del Transport de Mercaderies Perilloses. Les dues comissions han informat favorablement sobre la modificació de la ITC 25 que es porta a efecte mitjançant aquesta Ordre.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Foment i dels ministres de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç, dicto:

Article únic. *Modificació del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.*

S'afegeix un apartat 5 a la Instrucció Tècnica Complementària número 25 (ITC 25) sobre Normes de seguretat en la càrrega i descàrrega d'explosius en ports, del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, que té la redacció següent:

«5. Excepcions.

El Ministeri de Foment, a través del director de l'autoritat portuària corresponent al port en el qual s'efectua l'operació de càrrega o descàrrega, pot eximir excepcionalment, d'ofici o a petició d'una part interessada, del compliment d'algunes condicions indicades en els punts anteriors, sempre que s'estableixin mesures addicionals de manera que la seguretat en el transport i la manipulació no es compromet. Amb caràcter previ a l'excepció que eventualment es dicti, són preceptius i vinculants els informes de la Comissió Interministerial Permanent d'Armes i Explosius i de la Comissió per a la Coordinació del Transport de Mercaderies Perilloses.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de març de 2006.

FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

Sra. Ministra de Foment i Srs. Ministres de l'Interior i d'Indústria, Turisme i Comerç.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

5508 *CONVENI establert sobre la base de la lletra c) de l'apartat 2 de l'article K.3 del Tractat de la Unió Europea relatiu a la lluita contra els actes de corrupció en què estiguin implicats funcionaris de les comunitats europees o dels estats membres de la Unió Europea, fet a Brussel·les el 26 de maig de 1997. («BOE» 74, de 28-3-2006.)*

CONVENI ESTABLERT SOBRE LA BASE DE LA LLETRA C) DE L'APARTAT 2 DE L'ARTICLE K.3 DEL TRACTAT DE LA UNIÓ EUROPEA, RELATIU A LA LLUITA CONTRA ELS ACTES DE CORRUPCIÓ EN QUÈ ESTIGUIN IMPLICATS FUNCIONARIS DE LES COMUNITATS EUROPEES O DELS ESTATS MEMBRES DE LA UNIÓ EUROPEA

Les altes parts contractants del present Conveni, estats membres de la Unió Europea,

Remetent-se a l'Acte del Consell de la Unió Europea de 26 de maig de 1997,

Considerant que els estats membres consideren d'interès comú, en virtut de la cooperació que estableix el títol VI del Tractat, la millora de la cooperació judicial en la lluita contra la corrupció;

Considerant que el Consell, mitjançant l'Acte de 27 de setembre de 1996, va establir un Protocol que es refereix, en particular, a la lluita contra els actes de corrupció en què estiguin implicats funcionaris, ja siguin comunitaris o nacionals, i que causin o puguin causar perjudici als interessos financers de les comunitats europees;

Considerant que, als efectes de la millora de la cooperació judicial en matèria penal entre els estats membres, escau anar més enllà del Protocol esmentat i establir un Conveni que prevegi tots els actes de corrupció en què estiguin implicats funcionaris de les comunitats europees o funcionaris dels estats membres en general;

Amb la voluntat de garantir una aplicació coherent i efectiva del present Conveni en tot el territori de la Unió Europea,

Convenen:

ARTICLE 1

Definicions

Als efectes del present Conveni s'entén per:

a) «funcionari»: tot funcionari, tant comunitari com nacional, així com tot funcionari nacional d'un altre Estat membre;

b) «funcionari comunitari»:

tota persona que tingui la condició de funcionari o d'agent contractat en el sentit de l'Estatut dels funcionaris

de les comunitats europees o del règim aplicable a altres agents de les comunitats europees,

tota persona posada a disposició de les comunitats europees pels estats membres o per qualsevol organisme públic o privat, que hi exerceixi funcions equivalents a les que exerceixen els funcionaris o altres agents de les comunitats europees.

S'assimilen als funcionaris comunitaris els membres d'organismes creats de conformitat amb els tractats constitutius de les comunitats europees, així com el personal dels organismes esmentats, en la mesura que l'Estatut dels funcionaris de les comunitats europees o el règim aplicable a altres agents de les comunitats europees no els sigui aplicable;

c) «funcionari nacional»: el «funcionari» o l'«empleat públic» tal com es defineixi aquest concepte en el dret nacional de l'Estat membre en què la persona de què es tracti tingui aquesta condició amb la finalitat de l'aplicació del dret penal de l'Estat membre esmentat.

No obstant això, quan es tracti de diligències judicials en què estigui implicat un funcionari d'un Estat membre incoades per un altre Estat membre, aquest només ha d'aplicar la definició de «funcionari nacional» en la mesura que aquesta definició sigui compatible amb el seu dret nacional.

ARTICLE 2

Corrupció passiva

1. A efectes del present Conveni constitueix corrupció passiva el fet intencionat que un funcionari, directament o per mitjà de tercers, sol·liciti o rebi avantatges de qualsevol naturalesa, per a si mateix o per a un tercer, o el fet d'acceptar la promesa d'aquests avantatges, pel fet de complir o abstenir-se de complir, de forma contrària als seus deures oficials, un acte propi de la seva funció o un acte en l'exercici de la seva funció.

2. Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que les conductes a què es refereix l'apartat 1 es tipifiquin com a infraccions penals.

ARTICLE 3

Corrupció activa

1. A efectes del present Conveni constitueix corrupció activa el fet intencionat que qualsevol persona prometi o doni, directament o per mitjà de tercers, un avantatge de qualsevol naturalesa a un funcionari, per a aquest o per a un tercer, perquè compleixi o s'abstingui de complir, de forma contrària als seus deures oficials, un acte propi de la seva funció o un acte en l'exercici de la seva funció.

2. Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que les conductes a què es refereix l'apartat 1 es tipifiquin com a infraccions penals.

ARTICLE 4

Assimilació

1. Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir que, en el seu dret penal, les qualificacions de les infraccions a què es refereixen els articles 2 i 3 comeses pels ministres del seu Govern, els membres elegits de les seves cambres de representants, els membres dels seus màxims òrgans jurisdiccionals o del seu tribunal de comptes, o contra ells, en l'exercici de les seves funcions, siguin aplicables de la mateixa manera als casos en què les infraccions siguin comeses pels membres

de la Comissió de les Comunitats Europees, del Parlament Europeu, del Tribunal de Justícia o del Tribunal de Comptes de les Comunitats Europees, o contra aquests, respectivament, en l'exercici de les seves funcions.

2. Quan un Estat membre hagi promulgat legislació especial sobre actes o omissions dels quals siguin responsables ministres del Govern per la seva especial posició política en l'esmentat Estat membre, l'apartat 1 pot no aplicar-se a l'esmentada legislació, sempre que l'Estat membre garanteixi que els membres de la Comissió de les Comunitats Europees també estan coberts per la legislació penal per la qual s'apliquen els articles 2 i 3.

3. Els apartats 1 i 2 s'entenen sense perjudici de les disposicions aplicables en cada Estat membre en matèria de procediment penal i de determinació dels òrgans jurisdiccionals competents.

4. El present Conveni s'ha d'aplicar respectant plenament les disposicions pertinents dels tractats constitutius de les comunitats europees, del Protocol sobre els privilegis i les immunitats de les comunitats europees, de l'Estatut del Tribunal de Justícia i dels textos adoptats per a la seva aplicació, pel que fa a la suspensió de les immunitats.

ARTICLE 5

Sancions

1. Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries per assegurar que les conductes que preveuen els articles 2 i 3, així com la complicitat i la instigació d'aquestes conductes, siguin objecte de sancions penals eficaces, proporcionades i dissuasòries, que incloguin, almenys en els casos greus, penes privatives de llibertat que puguin donar lloc a l'extradició.

2. L'apartat 1 no obsta per a l'exercici dels poders disciplinaris de les autoritats competents contra els funcionaris nacionals o els funcionaris comunitaris. En establir la sanció penal aplicable, els òrgans jurisdiccionals nacionals poden tenir en compte, segons els principis del seu dret nacional, qualsevol sanció disciplinària que ja hagi estat imposada a la mateixa persona per la mateixa conducta.

ARTICLE 6

Responsabilitat penal dels caps d'empresa

Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els caps d'empresa o tota persona que exerceixi poders de decisió o de control en una empresa puguin ser declarats penalment responsables, d'acord amb els principis que estableix el seu dret nacional, en casos de corrupció, a què fa referència l'article 3, comesos per una persona sotmesa a la seva autoritat i que actuï per compte de l'empresa.

ARTICLE 7

Competència

1. Cada Estat membre ha d'adoptar les mesures necessàries per establir la seva competència respecte a les infraccions que hagi tipificat d'acord amb les obligacions que deriven dels articles 2, 3 i 4 quan:

- la infracció es cometi, totalment o parcialment, en el seu territori;
- l'autor de la infracció sigui un dels seus nacionals o un dels seus funcionaris;
- la infracció es cometi contra una de les persones que esmenta l'article 1 o contra un membre de les institucions de la Comunitat Europea que esmenta l'apartat 1 de

l'article 4 que sigui al mateix temps nacional d'aquest Estat;

d) l'autor de la infracció sigui un funcionari comunitari al servei d'una institució de la Comunitat Europea o d'un organisme creat de conformitat amb els tractats constitutius de les comunitats europees, que tingui la seva seu a l'Estat membre de què es tracti.

2. En el moment de la notificació que preveu l'apartat 2 de l'article 13, qualsevol Estat membre pot declarar que no aplicarà una o diverses de les normes de competència que preveuen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 del present article o que només les aplicarà en casos o en condicions particulars.

ARTICLE 8

Extradició i acció penal

1. Tot Estat membre que, en virtut de la seva legislació, no concedeixi l'extradició dels seus nacionals ha d'adoptar les mesures necessàries per establir la seva pròpia competència sobre les infraccions penals que hagi tipificat d'acord amb les obligacions que deriven dels articles 2, 3 i 4, quan siguin comeses pels seus propis nacionals fora del seu territori.

2. Tot Estat membre, quan un dels seus nacionals sigui presumpte autor en un altre Estat membre d'una infracció tipificada d'acord amb les obligacions que deriven dels articles 2, 3 i 4, i no concedeixi l'extradició de la persona esmentada a l'altre Estat membre únicament a causa de la seva nacionalitat, ha de sotmetre l'assumpte a les seves autoritats competents perquè aquestes efectuin, si és procedent, les corresponents diligències judicials. Amb la finalitat que es puguin realitzar aquestes diligències, s'han de remetre els documents, informacions i objectes relatius a la infracció, de conformitat amb el que disposa l'article 6 del Conveni europeu d'extradició de 13 de desembre de 1957. S'ha d'informar l'Estat membre requeridor de les diligències efectuades i del seu resultat.

3. Als efectes del present article, es consideren «nacionals» d'un Estat membre els definits d'aquesta manera de conformitat amb qualsevol declaració que l'esmentat Estat membre hagi fet d'acord amb les lletres b) i c) de l'apartat 1 de l'article 6 del Conveni europeu d'extradició.

ARTICLE 9

Cooperació

1. Si un procediment relatiu a una infracció tipificada d'acord amb les obligacions que deriven dels articles 2, 3 i 4 afecta almenys dos estats membres, aquests han de cooperar de manera efectiva en la investigació, en les diligències judicials i en l'execució de la sanció pronunciada, per exemple, mitjançant l'assistència judicial, l'extradició, la transmissió de les diligències o l'execució de les sentències dictades en un altre Estat membre.

2. Quan més d'un Estat membre tingui competència sobre una infracció i qualsevol d'aquests pugui entaular sobre això una acció judicial viable basant-se en els mateixos fets, els estats membres interessats han de cooperar per decidir quin d'aquests ha d'actuar contra l'autor o els autors de la infracció amb la finalitat de centralitzar, si és possible, les diligències judicials en un únic Estat membre.

ARTICLE 10

Ne bis in idem

1. Els estats membres han d'aplicar en el seu dret penal intern el principi «ne bis in idem», en virtut del qual

una persona que hagi estat jutjada amb sentència definitiva en un Estat membre no pot ser processada pels mateixos fets en un altre Estat membre, sempre que, en cas de condemna, la sanció ja s'hagi complert, estigui en vies d'execució o ja no es pugui executar segons les lleis de l'Estat que la va imposar.

2. Tot Estat membre pot declarar en el moment de la notificació que preveu l'apartat 2 de l'article 13 que no queda vinculat per l'apartat 1 del present article en un o més dels casos següents:

a) si els fets a què es refereix la sentència estrangera han tingut lloc totalment o parcialment en el seu territori. Tanmateix, en aquest últim cas, l'excepció no s'aplica si els fets han tingut lloc en part en el territori de l'Estat membre en què s'hagi dictat la sentència;

b) si els fets a què es refereix la sentència estrangera constitueixen un delictes contra la seguretat o altres interessos també essencials d'aquest Estat membre;

c) si els fets a què es refereix la sentència estrangera han estat comesos per un funcionari de l'Estat membre de què es tracti amb incompliment de les obligacions del seu càrrec.

3. Si en un Estat membre s'entaulen noves diligències judicials contra una persona que hagi estat jutjada en sentència ferma pels mateixos fets en un altre Estat membre, de la sanció que si s'escau s'imposi se n'han de deduir els períodes de privació de llibertat que s'hagin complert en el territori d'aquest últim Estat membre per aquests fets. També s'han de tenir en compte, en la mesura que ho permetin les legislacions nacionals, les sancions no privatives de llibertat que ja s'hagin aplicat.

4. Les excepcions que hagin estat objecte d'una declaració en virtut de l'apartat 2 no s'han d'aplicar quan, pels mateixos fets, l'Estat membre interessat hagi demanat a l'altre Estat membre el processament o hagi concedit l'extradició de la persona de què es tracti.

5. Aquest article no afecta els acords bilaterals o multilaterals establerts entre els estats membres sobre aquesta matèria ni les declaracions corresponents.

ARTICLE 11

Disposicions internes

Cap disposició del present Conveni impedeix als estats membres adoptar disposicions de dret intern l'abast de les quals sigui més gran que el de les obligacions que deriven del present Conveni.

ARTICLE 12

Tribunal de Justícia

1. Qualsevol litigi entre estats membres sobre la interpretació o l'aplicació del present Conveni que no s'hagi pogut resoldre bilateralment s'ha d'estudiar en el Consell en una primera etapa, segons el procediment que estableix el títol VI del Tractat de la Unió Europea, amb vista a la seva resolució. Si transcorregut un termini de sis mesos no s'ha pogut arribar a una solució, una de les parts en el litigi pot sotmetre l'assumpte al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees.

2. Qualsevol litigi relatiu a l'article 1, a excepció de la lletra c), o als articles 2, 3 i 4, entre un o diversos estats membres i la Comissió de les Comunitats Europees, en la mesura que es refereixi a una qüestió de dret comunitari o als interessos financers de les comunitats, o hi estiguin implicats membres o funcionaris de les institucions comunitàries o dels organismes creats d'acord amb els tractats constitutius de les comunitats europees, que no s'hagi pogut resoldre per via de negociació, pot ser sotmès al Tribunal de Justícia per una de les parts en el litigi.

3. Qualsevol òrgan jurisdiccional d'un Estat membre pot demanar al Tribunal de Justícia que es pronunciï amb caràcter prejudicial sobre una qüestió relativa a la interpretació dels articles 1 a 4 i 12 a 16, plantejada en una causa pendent davant aquell, en la qual estiguin implicats membres o funcionaris de les institucions comunitàries o dels organismes creats d'acord amb els tractats constitutius de les comunitats europees, que actuïn en l'exercici de les seves funcions, si considera necessària una resolució sobre això per poder emetre la seva decisió.

4. La competència del Tribunal de Justícia a què es refereix l'apartat 3 està subordinada a la seva acceptació per l'Estat membre de què es tracti, manifestada en una declaració en aquest sentit efectuada en el moment de la notificació que preveu l'apartat 2 de l'article 13, o bé en qualsevol moment posterior.

5. Tot Estat membre que hagi efectuat una declaració d'acord amb l'apartat 4 pot limitar als seus òrgans jurisdiccionals les resolucions dels quals no siguin susceptibles d'ulterior recurs judicial de dret intern la facultat de demanar al Tribunal de Justícia que es pronunciï amb caràcter prejudicial.

6. Són aplicables l'Estatut del Tribunal de Justícia de la Comunitat Europea i el seu reglament de procediment. D'acord amb aquest Estatut, qualsevol Estat membre, o la Comissió, hagi fet o no una declaració d'acord amb l'apartat 4, pot presentar memòries o observacions escrites al Tribunal de Justícia en assumptes que es plantegin en virtut de l'apartat 3.

ARTICLE 13

Entrada en vigor

1. El present Conveni queda subjecte a la seva adopció per part dels estats membres segons les seves respectives normes constitucionals.

2. Els estats membres han de notificar al secretari general del Consell de la Unió Europea la conclusió dels procediments requerits per les seves respectives normes constitucionals per a l'adopció del present Conveni.

3. El present Conveni entra en vigor al cap dels noranta dies de la notificació que preveu l'apartat 2 per part de l'Estat membre que efectuï en últim lloc aquesta formalitat.

4. Fins que entri en vigor el present Conveni, qualsevol Estat membre pot declarar, en el moment de la notificació a què es refereix l'apartat 2 o en qualsevol moment posterior, que el present Conveni, a excepció del seu article 12, és aplicable pel que fa a aquest, en les seves relacions amb els estats membres que hagin formulat la mateixa declaració. Respecte de l'Estat membre que hagi efectuat aquesta declaració, el present Conveni és aplicable a partir del primer dia del mes que segueixi a l'expiració d'un termini de noranta dies a comptar del dipòsit de la seva declaració.

5. Tot Estat membre que no hagi efectuat cap declaració d'acord amb l'apartat 4 pot aplicar el Conveni amb altres estats membres contractants en virtut d'acords bilaterals.

ARTICLE 14

Adhesió de nous estats membres

1. El present Conveni queda obert a l'adhesió de qualsevol Estat que passi a ser membre de la Unió Europea.

2. El text del present Conveni en la llengua de l'Estat que s'hi adhereixi, elaborat pel Consell de la Unió Europea, és fefaent.

3. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar davant el dipositari.

4. El present Conveni entra en vigor, respecte a cada Estat que s'hi adhereixi, noranta dies després de la data

del dipòsit del seu instrument d'adhesió o en la data d'entrada en vigor del Conveni si aquest encara no ha entrat en vigor al final de l'esmentat període de noranta dies.

5. Si el present Conveni no ha entrat encara en vigor en el moment del dipòsit de l'instrument d'adhesió, s'han d'aplicar als estats que s'hi adhereixin les disposicions de l'apartat 4 de l'article 13.

ARTICLE 15

Reserves

1. No s'admet cap reserva, excepte les que preveuen l'apartat 2 de l'article 7 i l'apartat 2 de l'article 10.

2. Els estats membres que hagin formulat una reserva la poden retirar en qualsevol moment, totalment o parcialment, adreçant una notificació al dipositari. La retirada té efecte en la data de recepció de la notificació per part del dipositari.

ARTICLE 16

Dipositari

1. El secretari general del Consell de la Unió Europea és el dipositari del present Conveni.

2. El dipositari ha de publicar en el Diari Oficial de les Comunitats Europees l'estat de les adopcions i de les adhesions, les declaracions i les reserves, així com qualsevol altra notificació relativa al present Conveni.

Per donar fe de tot això, els plenipotenciaris sotasignats subscriuen el present Conveni.

Fet a Brussel·les, el vint-i-sis de maig de mil nou-cents noranta-set, en un exemplar únic en llengües alemanya, danesa, espanyola, finesa, francesa, grega, anglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa i sueca, tots igualment autèntics, que es diposita als arxius de la Secretaria General del Consell de la Unió Europea.

Estats part

Països	Signatura	Manifestació consentiment	Entrada en vigor
Alemanya (*)	26-05-1997	08-10-2003	28-09-2005
Àustria (*)	26-05-1997	19-01-2000	28-09-2005
Bèlgica	26-05-1997	12-03-2002	28-09-2005
Dinamarca (*)	26-05-1997	02-10-2000	28-09-2005
Eslovàquia		30-09-2004 (Ad)	28-09-2005
Eslovènia		21-09-2004 (Ad)	28-09-2005
Espanya (*)	26-05-1997	20-01-2000	28-09-2005
Estònia (*)		17-01-2005 (Ad)	28-09-2005
Finlàndia (*)	26-05-1997	18-12-1998	28-09-2005
França (*)	26-05-1997	04-08-2000	28-09-2005
Grècia (*)	26-05-1997	11-04-2001	28-09-2005
Hongria (*)		13-06-2005 (Ad)	28-09-2005
Irlanda	26-05-1997	11-03-2003	28-09-2005
Itàlia (*)	26-03-2003	06-03-2003	28-09-2005
Letònia		14-04-2004 (Ad)	28-09-2005
Lituània (*)		28-05-2004 (Ad)	28-09-2005
Luxemburg (*)		30-06-2005	28-09-2005
Països Baixos (*)	26-05-1997	28-03-2002	28-09-2005
Polònia		25-01-2005 (Ad)	28-09-2005
Portugal(*)	26-05-1997	03-12-2001	28-09-2005
Regne Unit (*)	26-05-1997	11-10-1999	28-09-2005
Suècia (*)	26-05-1997	10-06-1999	28-09-2005
Xipre (*)		25-10-2004 (Ad)	28-09-2005

Ad = adhesió.

(*) Declaracions i reserves.

ÀUSTRIA

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 7:

La República d'Àustria declara, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni, que, pel que fa als actes comesos pels seus propis nacionals, no està obligada per la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni llevat que l'acte en qüestió sigui punible també al país en què s'hagi comès.

2. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 10:

La República d'Àustria declara, de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 10 del Conveni, que no està obligada per l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni en els casos següents:

a) quan els fets a què es refereixi la sentència hagin tingut lloc, en tot o en part, en el seu territori. No obstant això, en aquest últim cas, aquesta excepció no s'aplica si aquests fets han tingut lloc en part en el territori de l'Estat membre en què s'hagi dictat la sentència;

b) quan els fets a què es refereixi la sentència dictada a l'estranger corresponguin a una de les infraccions següents:

el fet d'entrar en coneixement d'un secret comercial amb la finalitat de lliurar-lo a una potència estrangera (article 124 del Codi penal austríac);

complot contra la seguretat de l'Estat i preparació d'un complot contra la seguretat de l'Estat (articles 242 i 244 del Codi penal austríac);

associació amb la finalitat de perjudicar l'Estat (article 246 del Codi penal austríac);

denigració de l'Estat i dels seus símbols (article 248 del Codi penal austríac);

atemptats contra els òrgans suprems de l'Estat (articles 249 a 251 del Codi penal austríac);

alta traïció (articles 252 a 258 del Codi penal austríac);

infraccions penals comeses contra l'exèrcit austríac (articles 259 i 260 del Codi penal austríac);

infraccions penals comeses per una persona contra un funcionari austríac (apartat 4 de l'article 74 del Codi penal austríac) en l'exercici o a causa de l'exercici de les seves funcions;

infraccions segons la llei sobre comerç exterior i

infraccions segons la llei sobre material de guerra;

c) quan els fets a què es refereixi la sentència dictada a l'estranger hagin estat comesos per un funcionari austríac (apartat 4 de l'article 74 del Codi penal austríac) infringint les obligacions del seu càrrec.

3. D'acord amb l'apartat 4 de l'article 12:

a) La República d'Àustria reconeix la competència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 12 del Conveni;

b) La República d'Àustria es reserva el dret a establir en la seva legislació interna una disposició en virtut de la qual, quan es plantegi una qüestió relativa a la interpretació del Conveni relatiu a la lluita contra els actes de corrupció en què estiguin implicats funcionaris de les comunitats europees o dels estats membres de la Unió Europea en un assumpte pendent davant un òrgan jurisdiccional nacional les decisions del qual no siguin susceptibles de recurs jurisdiccional de dret intern, l'òrgan jurisdiccional esmentat està obligat a sotmetre la qüestió al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees;

4. D'acord amb l'apartat 4 de l'article 13:

La República d'Àustria declara que el Conveni, a excepció del seu article 12, és aplicable pel que fa a ella en les seves relacions amb els estats membres que hagin formulat la mateixa declaració.

ESPANYA

Reserva:

«Espanya declara, de conformitat amb l'article 15, en relació amb l'apartat 2 de l'article 10, que no queda vinculada per l'apartat 1 d'aquest article, en els casos que preveuen els paràgrafs a), b) i c)».

Declaració:

«Espanya declara, de conformitat amb l'article 15, en relació amb els apartats 4 i 5 de l'article 12, que accepta la competència del Tribunal de Justícia, per al coneixement de qüestions prejudicials plantejades pels òrgans judicials espanyols, les decisions dels quals no siguin susceptibles de cap recurs jurisdiccional».

FINLÀNDIA

«1. Finlàndia només ha d'aplicar als seus nacionals les regles que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni, de conformitat amb el punt 11 del capítol 1 del Codi penal finlandès, en la mesura que la infracció també sigui punible en virtut de la llei del lloc on s'hagi comès i pugui així mateix ser considerada d'aquesta manera per un tribunal del país estranger. S'exclou imposar a Finlàndia sancions més severes que les que preveu la llei del lloc en què s'hagi comès la infracció.»

2. Finlàndia no aplica les regles que preveuen les lletres c) i d) de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni.

3. Finlàndia no està obligada per l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni en els casos a què es refereixen les lletres a) a c) de l'apartat 2 de l'article 10.

4. Finlàndia accepta que, de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 12 del Conveni, qualsevol tribunal finlandès pugui sol·licitar al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees que resolgui amb caràcter prejudicial en els casos que preveu l'article esmentat.»

FRANÇA

1. Declaració en aplicació de l'apartat 4 de l'article 12:

«De conformitat amb la declaració feta per França el 4 de març de 2000 en aplicació de l'article 35 del Tractat de la Unió Europea, la República Francesa declara acceptar la competència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees quan es pronuncia a títol prejudicial sobre una qüestió relativa a la interpretació dels articles 1 a 4 i 12 a 16 del Conveni, en les condicions que estableix l'apartat 3 de l'article 12.»

2. Declaració en aplicació de l'apartat 2 de l'article 7:

«Quan les infraccions que preveuen els articles 2, 3 i 4 del present Conveni siguin comeses fora del territori de la República Francesa, França declara, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 6, que les infraccions esmentades referides a les persones enumerades en les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 7 només poden ser objecte de persecució a instància del ministeri públic. Aquesta persecució ha d'anar precedida d'una denúncia de la víctima o dels seus drethavents o d'una denúncia oficial de l'autoritat del país en què s'hagi comès el fet.»

REGNE UNIT

El Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord no aplica les normes que contenen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 7.

SUÈCIA

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 7 del Conveni:

a) que Suècia no té la intenció d'exercir la seva competència jurisdiccional en els casos en què la infracció es

cometi contra un funcionari comunitari en el sentit de l'article 1 o contra un dels membres de les institucions de les comunitats europees a què es refereix l'apartat 1 de l'article 4 que sigui alhora nacional suec (lletra c de l'apartat 1 de l'article 7), i

b) que Suècia no té la intenció d'exercir la seva competència jurisdiccional en els casos en què l'autor de la infracció sigui un funcionari comunitari al servei d'una institució o d'un organisme que tingui la seu a Suècia (lletra d de l'apartat 1 de l'article 7);

de conformitat amb l'apartat 2 de l'article 10 del Conveni:

que Suècia pot perseguir una persona que hagi estat jutjada pels mateixos fets en un altre Estat membre de la Unió Europea quan aquests fets

a) hagin tingut lloc, en tot o en part, en territori suec (lletra a de l'apartat 2 de l'article 10), o

b) constitueixin una infracció contra la seguretat de Suècia o altres interessos igualment essencials de Suècia (lletra b de l'apartat 2 de l'article 10);

de conformitat amb els apartats 4 i 5 de l'article 12 del Conveni:

que els tribunals suecs poden sol·licitar del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees la interpretació, amb caràcter prejudicial, del Conveni. Aquesta possibilitat no es limita als òrgans jurisdiccional que resolguin en última instància;

de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 13 del Conveni:

que el Conveni és aplicable respecte a Suècia, fins i tot abans de la seva entrada en vigor, en la seva relació amb els estats membres que hagin formulat una declaració idèntica.

El present Conveni va entrar en vigor de manera general i per a Espanya el 28 de setembre de 2005.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 8 de març de 2006.-El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

5513 *REIAL DECRET 250/2006, de 3 de març, pel qual es modifica el Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters.* («BOE» 74, de 28-3-2006.)

El Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters, va recollir la legislació nacional prèvia en la matèria i va incorporar a l'ordenament jurídic intern una normativa comunitària integrada per la Directiva 92/34/CEE del Consell, de 28 d'abril, relativa a la comercialització de materials de multiplicació de fruiters i de plançons de fruiter destinats a la producció fructícola, i per tres directives més de la Comissió dictades en desplegament i de conformitat amb aquella.

Han sorgit nous problemes fitosanitaris que poden afectar la qualitat de les plantes de viver de cítrics com a vehicle de transmissió a les plantacions i que estan estudiats de manera suficient per poder incorporar-los a les mesures de control i certificació de les espècies cítriques.

Així mateix, per assegurar la qualitat del material vegetal comercialitzat quant a la seva identificació varietal, és necessari establir l'obligació que totes les plantes de viver de cítrics estiguin inscrites en el Registre de varietats comercials, fet que permetrà una transparència més gran de les varietats ofertes, de seguretat al comprador i evitarà errors i sinonímies.

Aquest Reial decret introdueix les modificacions necessàries per mantenir el Registre actualitzat en els aspectes sanitaris i varietats de les plantes de viver d'espècies cítriques.

Aquest Reial decret ha estat sotmès al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques que preveu la Directiva 98/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, modificada per la Directiva 98/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol, incorporada a l'ordenament jurídic intern pel Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol.

En la seva elaboració s'ha sotmès a consulta de les entitats representatives dels sectors afectats i de les comunitats autònomes.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de març de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació del Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters.*

El Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix a l'article 21 un nou apartat d):

«d) Les varietats han d'estar inscrites al Registre de varietats comercials.»

Dos. El quadre 1.A de l'annex VI se substitueix pel següent:

«A) Material parental i plantes de base.

Malalties	Periodicitat del test en anys	
	Plantes a l'abric de quarantena	Plantes en ple camp
Tristesia	3	1
Vein-enation	3	1
Grup psoriasis i malalties que provoquen en les fulles joves símptomes similars als de la psoriasi (Psoriasi, Ring Spot, Cristacorbis, Impietratura i Concave Gum)	10	6
Infectious Variegation	10	6
Exocortis	3	3
Cachexia-Xiloporosi	6	6
Stubborn * (Spiroplasma citri)	1	1
Tacat foliar dels cítrics (Citrus leaf Blotch)	10	10

* Símptomes visuals.»